

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

104. Decisio S. R. R. coram R. P. D. Bichio, in causa Roman censuum. Lunæ
17. Maii 1652.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

Decisiones Nouissimæ

feris transiissent licet in cambium continuatum & ir-regulare productuum legitimi, interesse de actuali transpositione literarum ad Nundinas constitit, ut dixit Rota Ianuen. decif. 37. n. 11. Rota nostra decif. 9. 46. n. 1. apud Seraphin. decif. 2. 74. numer. 5. part. 5. recent. que transmissio ad hunc effectum probata dicitur per literas redditus, quia literæ transmisæ remanent solent penes Mercatorem eum fuerunt directæ, ut aliis allegatis respondit Rota dicta decif. 174. numer. 6. par. 5. recent. decif. 2. numer. 23. coram boll. mem. Vgellersen. & in Roman. cambij 17. Februario 1652. coramme. Et literas redditus non possunt Siri qui eas produxerunt impugnare, ut per Bald. coss. 461. n. 9. lib. 5. Rot. dec. 184. n. 35. part. 6. recent. cum alius relatis in Nouarie. hororum. 17. Decembrio 1640. coram recol. mem. Coccino. Sufca. Rota Decano dignissimo.

7. Ex his evacuat fides mper producta de iudicio aliquorum Mercatorum Urbis, quia vel idem iudicium veritatis circa ius, & tunc si prædictus aduersarius non debet attendi. Rot. decif. 52. numer. 1. & 12. par. 7. recent. vel circa factum, & non virget, quia etiam admissa continuatione cambij, nostrum cambium est locum, & exequibile, vel saltem aduersariorum exceptio, altiorum indaginem requirit: attento præfertim, quod inter has partes nedium secura sunt negotia cambiorum, sed Siri exegerunt etiam fructus locorum Montium, & Cenitium ad Balbum spectantes, ut appareat ex partitis relatis in calce responsionis facti pro Balbo litera B.

Quapropter Domini steterunt in decisionis vrraque parte informante.

DECISIO CIV.

Sacre Rot. Rom coram R. P. D. Bichio.

In causa Romana Censuum.

Luna 27. Maij 1652.

§. 1. E sic locum restitutioni pecuniarum, quas de anno 1647 & 1648. Pater Damianus Fonseca Religionis Predicatorum soluerat pro pretio duorum censuum vitalitorum Guerrino Ciuccio, & Angelæ eius coniugi Rota hodie respondit, prævio ut solet particularis dubij examine. Nam dictatum pecuniarum dominium (comparate fuerint sue industria Patris Damiani, sue aliorum largitione, aut quomodolibet) quas situm statim fuit Religioni, & Monasterio. capit. de Monachis 1. & quæst. 1. cap. de lapsis 16. quæst. 6. cap. in presentias de probat. capit. cum ad Monasterium de stat. Monachor. Abb. in cap. cum olim i. 2. nun. 6. de priu. Archid. in cap. unico numer. 1. 8. quæst. 1. cum aliis alleg. 1. Modern. Carmelita. Mariten. quoque Regular. tom. 1. capit. 6. n. 41.

2. Cumque Religiosus professus sit in particulari incapax dominij, vel possessionis, ut ex dispositione Sacri Concilij Tridentini. eff. 25. de Regular. cap. 2. nov. Men. conf. 122. num. 37. & 39. Ioan. V. Vggers de instit. & iur. tral. 1. cap. 3. dub. 8. num. 21. Rot. in Ierufina Parochialis 7. Aprilis 1642. §. 1. in fin. coram me, ac proinde Pater Damianus pecuniarum dominium quod non habebat non potuerit in recipiente transferre in præiudicium Monasterij, ut in punct. census vitalitij trad. Emanuel. Rodr. quoque Regul. tom. 2. quæst. 47. artic. 15. in princ. Solueft. in summ. verb. Religio 5. sub. num. 7. vers. secundum si quid. Sam. b. in praep. Decal. lib. 7. cap. 22. sub numer. 16. vers. 1. acutem. Barbel. de potest. Epif. cop. alleg. 103. sub. numer. 5. & in collectan. ad Concil. Trid. eff. 25. de Regular. cap. 2. numer. 15. exinde resulterat, ut Guerrini qui pecunias receperunt eas teneantur restituere Mo-

nasterio vero. Domino Solueft. d. verb. Religio 6. sub numer. 7. versi. & teneri restituere. Regin. in præf. fori Panient. l. 18. numer. 397. Lopez in suo Instrutorio conscient. p. 2. c. 5. ver. 2. secundo adicimus ibi talibusque num. 53. 1019. emendamus invenimus.

3. Nec suffragatur antecedens beneficium Apostolicum elicium sue ex breui sancti. mem. Pauli V. emanato d. anno 1615. sue ex confirmatione concordie inter Patrem Damianum, & Monasterium S. Marie ipsa Mineruam initz, obtenta a fiscerecord. Urbano VIII. d. anno 1643. Nam breue Paulinum concedens facultatem Damiano emendi ex pecuniis sibi undeque obuentis censu temporales ad vitam, vii redditum ad annuum redditum ducatorum 300. auri de Camera vlt̄ illum non geleat. I. in b. mem. C. ad. Villian. Capit. 27. dec. 3. 6. n. 2. & 3. p. 3. & in his terminis. Bub. in collat. ad Concil. Trid. eff. 21. de reg. cap. 1. n. 16. vers. dummodo. Modern. Bergamensis respons. moral. respons. 86. num. 12.

4. Consumpta autem fuerat eadem facultas quod dictam ratam ducatorum 300. ante horum censuum emptionem in supra memorata translatio de anno 1643. inita inter Damianum, & Monasterium Sancte Mariae supra Mineruam, in qua Damianus certi Monasterio loca 57. montium, & alia credita valoris in totum scutorum 12. mil. circiter, referuato sibi deluper anno redditu ducatorum 300. auri quos Monasterium solvere promisit, & pro maiori cautele assignauit Damiano totidem loca montium. Nec dubitari potest quin talis referuatio, ac respicere promissio emanauerit in executionem Brevis Paulini, & pro adimplemento facultatis ibidem concessæ, quia non est concepta pro maiori cautele, ut ex aduero gratis asseritur, sed impli-citer, & absolute assignando tam in loca in omnium Damiano pro maiori cautele, & in verbis continet explicitam relationem ad facultatem brevi Paulini concessam, his primis Damianus sibi referuauit. & ex tempore vira sue annos dac. 300. auri de Camera seu 40. monete & confluentibus sibi a Paulo V. babere. & recente concessos, quos & quæ Conuentus, & Fratres eidem solvere promiserunt iuxta formam Brevis, & quæ vero clausa esse non possunt, cum tamen sufficeret expedita mentio Brevis Paulini emissa in Præmio transactionis, ibi. Cum Damianus a Paulo induxit census temporales ad vitam, &c. recipiens, & predictos census dummodo annuam sumnum ducatorum 300. auri de Camera non excedant, resipueit, &c. obtemperiet, & ut subsequens relectio, ac respectu promissio dictæ annue summa in causam Brevis referetur. Rot. decif. 190. numer. 4. pag. 1. recent. & in Rossaneri. exempti. 27. Ianuarij 1650. coram Reuerendissimo Salamanino. & in Elboreo, iuris, conferendis 4. Iulij eiusdem anni. coram edem, & in Barchinon. iurisditionis 8. Aprilis 1647 coram edem.

5. Et quamvis in eadem translatio Damianus ultra dictam sumnum ducat. 300. referuerit sibi totam illud, & quicquid ei ex consanguineorum, amicorum Dominorum, & priuarum personarum, & aliorum quorumcumque benignitate, ac pietate datum, quomodolibet collatum fuerit, deluper accedit, confirmatio Apostolica sancti. mo. Urbani VIII. Ponderant Domini quod non probatur pecunias datas ad celum Guerrinis prouenire ex pietate, ac largitione populi nominatarum Personarum, de quibus referuatio lo-quatur, ut probandum ex aduelto esset, ut nos verquatur, in cuius refutationis appetet, Ceph. cap. 13. 87. numer. 16. & seqq. Surd. cons. 44. numer. 24. Rei. de cisi. 40. numer. 4. ad fin. par. 2. recent. & in Ambri-en. seu Cinital. Archipresbyteratu 26. Novembre 1649. coram me. Maximè quia verisimile admodum est quod prouenerint ex anno redditu scutorum 300. per

300. per Monasterium promisso, cum ulterius eriam alimenta Damiani à Monasterio receperit, nec licet, eti pecunias ex dicto redditu prouenientes posset Damianus in suis viis conuertere, eas in emptionem aliorum censuum ad vitam erogare, quia hoc non legitur concessum, ac resiliit votum paupertatis prohibens ne Religiosus intra claustra existens emere aliquid possit etiam ex pecunia quas ipse sibi subtraxit de illis quas poterat honeste consumere, ut bene Eman. Rot. questionum Regul. to. 3. q. 29. art. 10. col. 3. sub princ. vers. non sam fol. 80.

6. Eò minus quia huiusmodi reseruatio limitata est ad effectum (vt supra de aliis dictum fuit) conuertendi, ac disponendi cum explicita relatione ad breue Paulini, quod pecuniam anni redditus non indulget conuerti in allorum censuum emptionem, sed in ipsius Damiani viis, ac necessitatibus, in quas propter ea dumtaxat ad relationem ac Breue, ex dictione illa, ut supra, resulantem item queritur §. item Italianus, ff. locat. 1. talis scriptura §. fin. ff. de leg. 1. Monach. decisi. Bonon. 40. punct. 3. n. 13. Barbo. dict. 44. num. 1. & 2. bona reseruata poterant conuerti, non autem expendi in allorum censuum emptione, quia licentia concessa Religioso retinendi bona ad vnum vium ad alium non extendit Nuar. in comment. de reg. in cap. non dicatis

§. 2. q. 1. num. 44. Diuis Antonini. 3. part. iii. 16. §. 11. col. 1. & 2. Reginald. in prax. p. 11. lib. 18. cap. 27. numer. 399. ver. secundo cf. Modern. Matriten. quæst. regul. tom. 1. cap. 6. n. 52. vers. sine de his. Rodriguez. 1. to. 3. quæst. 29. art. 10. col. 2. vers. serua consil. Sylvestr. verba Religio 6. quæst. 7. qui omnes pro ratione adducunt, quod Religiosus est solum viarius bonorum que sibi destinata sunt, viarius nequit de bonis ad certum vium concessis in alios viis disponere §. 1. §. item. In istis de viis & habitibique not. Oy not. n. 8. & seqq. Ioan. Harprect. sub n. 1. & 13. Sot. de inst. & iur. lib. 4. quæst. 1. art. 1. col. 8.

7. Ac quatenus facultas conuertendi, & disponendi de bonis referuntur non restringetur ad viis, necessitatisque proprias, sed alios quoque viis comprehendet, semper tamen intelligenda est de viibus piis, non autem profanis, vt optimè aduertit Nuar. cons. tom. 1. l. 3. iii. de donat. cons. 7. num. 2. Laur. de Portel. dub. reg. ver. pecunium sub n. 1. Mirand. in manual. Pra' aor. tom. 1. quæst. 28. art. 9. Barbo. de potest. Episcopi allegat. 103. num. 5. in fin. & in colect. ad Concl. Tridenum. sess. 25. de regul. cap. 2. n. 16. ver. si amem Rota Recanaten. bonorum 29. Aprilis 1641. §. quod autem coram R. P. D. meo Cerro.

8. Sicut igitur ipsa transactio facultatem disponendi de bonis teletur ab libitum Damiano non praebet, aut reseruatio ad pecunias comparatas aliunde, quam à personis ibi nominatis non porrigitur, ita nec confirmatione Apostolica, eti emanauerit ex certa scientia, ac de voce particularis Congregationis deliper ab Virbanio VIII. deputata, cum confirmatione quelibet addat quidem robur confirmato in omnibus ibi contentis, fed non ultra, & supplet ius non factum, c. 1. & 2. de confirm. viril. vel. inutil. Dec. in l. mors n. 3. ff. de iurif. omn. iud. Berou. cons. 7. n. 37. lib. 3. Men. cons. 5. n. 32. Rot. dec. 60. 4. n. 1. par. 4. recem.

9. Nihilque Guatrinos iuvat quod contrarierint bona fide, ignorantes Breue Paulinum fuisse antecedenter consumptum. Nam bona fides recipientis, ubi tradentis potestas deficit, & ius resiliit, contractum non sufficiet iux. distinc. Bart. in l. sed si lege, §. siue ff. perit. Siced. Bald. in l. pro oneri, circ. med. vers. nisi dicas C. iud. Bcc. cons. 95. num. 15. Surd. consil. 115. num. 21. & decisi. 45. n. 13. semperque vrget defectus dominij in tradente, ac votum paupertatis, & Monasterij, cui ab initio pecunia qualitate fuerant praecidicium, quod ex contractu Religiosi inferri non potuit, Abb. in e. cum

Tom. VIII.

venissent num. 5. & 6. de restit. spoliat. Cyriac. contron. 300. num. 8. Seraph. decisi. 1127. n. 2. Cauall. decisi. 209. n. 1. & fuit dictum in Perusina Parochialis 7. Aprilis 1642 coram me.

10. Vtique tamen confuerunt Domini bonam fidem suffragari ad effectum, vt ex sorte principali censuum controveriorum demandatur illorum fructus, quos Guerrini solus Patri Damiani viuenti probauerint, præsertim quia cum dd. consuls nulliter empti resoluuntur in porum mutuum, ex quo fructus percipi non potuerunt Cens. de cens. 9. 88. num. 1. & seqq. & n. 7. vbi ampliat etiam sponte soluti fuerint Rota inter impress. post dictum tr. decisi. 12. n. 1. decisi. 1. num. 6. & seqg. decisi. 227. n. 4. decisi. 228. num. 2. neque patitur aquitas ut Monasterium ad quod cum omnibus bonis in hereditate Damiani reperit fructus Damiano soluti transierunt eos luceret cum iactura soluentium 1. nam quod Naturas ff. condit. indebit. cum aliis allegat. a Gen. de cens. 66. n. 98.

Et ita decimus vtria parte informante,

DECISIO CV.

Sacra Rota Romana coram R. P. D. Bicchio.

Calaguritana Beneficij.

Luna 13. Maij 1652.

§. 1. **A**ctum est de Antonio Gualite, & Michaële Gurrea, quia etiam hodie prout alias sub die 15. Iunii proxime præteriti illis præcellere Rota censuit Joannes Gonzalez & Stephanus Palatios vti Sacerdotio, & atate antiquiores, exercitio Curæ animarum per plures annos addiētos, quod prater allegatos in prima decisione ponderatum fuit in Calaguritana beneficij de Alfonso 8. Marci proxime præteriti coram R. P. D. meo Albergato, & in Calaguritana beneficij de Lumbrebas die 18. eiusdem mensis coram R. P. D. meo Melio.

2. Nihil suffragante, quod Antonius alias fuerit admissus ad audiendas confessiones, & ad hoc beneficium institutus ab Ordinario, quia minor habilitas requiritur ad confessiones audiendas quam ad exercitium curæ animarum, & institutio Ordinarii, quia penderat necessarium à presentatione Beneficiatorum, quorum iudicium ex predictis appareret erroneum, cum iuxta opinionem, quam passim lecta est Rota coram Eminentissimis Cardinalibus Ottobono, Corrado, & aliis in prima decisione allegatis debuissent etiam inter plures approbatos ad Curat eligere dignorem, non inducit presumptionem dignioritatis, vt soleret quando ipse Ordinarius prælegit, eo minus, quia iam fuit declarata attenuata, vt ponderatum fu. in dictis Calaguritanis coram Reuerendissimis Patribus DD. meis Melio, & Albergato.

3. Concordia vero inter eosdem Antonium s. & Michaëlem ac prouisio Apostolica ad eius limites empanata non nocet Ioann. Gonzalez & Stephano Palacios colligantibus, ac dignioribus de quibus aut de litem tunc pendente mentio facta non fuit vt debuit, vt plene comprobatum fuit in Beneventana Canonicas 8. Februario, & 27. Maij 1642 coram me. Litem autem tunc temporis non fuisse extinctam, constat ex adducitis in prima decisione §. nimis, quia scilicet regulariter lis non extinguitur nisi per sententiam in iudicatum lapsam, vel longam taciturnitatem, dummodo in actis constet de non iure tractantis ex allegatis in fanen. Capellani 22. Iunij 1646. coram Regrendiss. P. D. meo Rojas, qua in calu nostro non concurredit, quia Ioannes, & Stephanus poterant quandcumque appellare

Gg 3